

El Congost

ANY IV — NUM. 82

LA GARRIGA

12 DE JULIOL DEL 1936

EL DESCANS DOMINICAL

Una recent disposició, o millor, una disposició arxivada que ara es fa complir, estableix el tancament de totes les tendes, comerços i àdhuc del mercat en el diumenge. Aquest fet ens invita a parlar avui d'aquesta qüestió, que no deixa d'ésser viva en la nostra vila.

Certament, que d'entre set dies de treball, l'obrer en necessita un per al descans. Es una exigència del nostre cos segons hem vist explicat varies vegades. Precisament, perquè anava en contra d'ella, fracassà el pla decimal que la revolució havia implantat a França, quan en aquell país era de moda el sistema decimal i quan els semblà als revolucionaris que feien un bé a la humanitat sostreient-la a les disposicions divines.

El nostre problema, però, fins fa poc anava plantejat en uns altres termes. Es tractava d'esbrinar si aquells empleats que podien descansar en un altre dia de la setmana i l'activitat dels quals es desplegava en diumenge, era o no convenient que treballessin en diumenge. Ara s'ha respost amb una negativa: és convenient que tothom — hi ha alguna excepció — cessi en diumenge.

Deixant de banda la molta literatura que arran de la disposició es ve fent, els esgarips de dolor més o menys sincers dels afectats i prescindint també de les causes que han donat ocasió a aquest pronunciament per part dels dirigents de la cosa pública, diríem que la disposició és bona i que caldria encara urgir-la més.

Fonamentalment, és de dret diví que l'home reposi un dia a la setmana, i un deure cristià el que aquest dia sia precisament el diumenge. I si, com és cert, el poble cristià encarna en la realitat aquelles coses que el poble d'Israel tingué únicament en figura i enigma, hem de veure en el manament a aquest precepte una causa profunda del nostre malestar social. Ells, els hebreus, assenyats per les calamitats que els flagelaven cada vegada que conculcaven aquesta llei, arribaren a observar-la amb una escrupulositat absurda, segons els renyà el mateix Jesucrist.

La raó on recolza el precepte no pot ésser més dignificadora per a nosaltres: creats a imatge i semblança de Déu, hem de menar una vida el més semblant possible a la d'Ell. Déu — que no es fatigà creant el món, — per a ensenyar-nos pràcticament el terme de les possibilitats de la naturalesa, que havia plasmat, — descansà el setè dia de la setmana, que és per a nosaltres el diumenge.

D'altra banda, el descans dominical no pot ésser, en principi, un desavantatge al comerç ni tampoc al petit negociant. Seria ridícul demostrar que el que fins ara s'ha venut, comprat o arranjat en diumenge, d'ací endavant no pot realitzar-se abans o després d'aquest dia. En principi, ni som excusables de fer treballar en diumenge, al barber o al carter. Pràcticament, lluitant però per al perfecte compliment de la llei divina, hem d'anar encaixant la nostra vida segons les possibilitats de cada u.

El que resulta verament admirable i per això els fem paràgraf apart, és la tranquil·litat dels nostres pagesos. Molts d'ells, quan es tracta de deixar l'aixada o la rella en diumenge, viuen al marge de tota llei humana o divina. Passejeu en diumenge pels afores i veureu com n'hi ha que tenen prou espattes per a passejar el pes de la llei, la pesantor de les hores, la xafogor de l'estiu, tot el que hi hagi de passejable, amb una frescura glacial.

I talment semblaria que a ells el descans dominical, cas d'observar-lo, no els faria pas perdre gaire venda els diumenges. Està clar que el camp té també les seves exigències; però seria bo saber si són més exigents ells o el camp.

NOTES HISTORIQUES

VIDA PARROQUIAL DURANT L'ANY 1699

VIX

TERCERS DIUMENJAS DE MES

81 — Cada tercer diumenja de mes a missa matinal despres del Asperges, com en lo nº 75 se descobre lo Sanctissim Sagrament, se trau tota la plata y ha incenser y offertori ab la Vere Creu. Acabada la missa se fa professo aporta lo celebrant baix lo talam Sanctíssim Sagrament, y lo mestre lo incensa ajoneiat, se aporta la creu gran, lo pando de la minerva, y los Administradors (1) las atxas de llurs administracions o confrarias, la professo com la del nº 80. Y se canta lo Himne *Sacris* etc y devant la monja se antona lo *Tedeum* etc y a la Iglesia se conclou ab la oracio *Deus qui nobis sub sacramento* etc y luego lo celebrant incensa lo Sanctissim y dona la benedictio ab la custodia (2), y en lo entre tant se canta lo *Tantum ergo* etc.

82 — En los dias que se descobra lo Sanctissim Sagrament despres que se ha tocat a la missa o a las vespras en las quals se ha de descobrir, lo campaner ha de ventar la campana de St. Esteve, un quart poch mes o menos.

DIMECRES DE LA SENDRA

83 — Lo Primer dia de quaresma a hora de missa del mitg se trauen los sis candaleros de plata, y se banaexen las cendras com en lo missal Roma, y despres se canta lo officio lo qual se aplica per un cantar General de Animas, las charitats se distribuexen com en lo nº 31. Acceptat lo campaner que per lo tocar per est cantar sols se li donan 2 sous.

DEL PREDICADOR DE LA QUARESMA

84 — Lo primer dia de quaresma, y continua los diumenjas, y festas se esdevenan en la quaresma en la missa cantada li dona de charitat la obra 10 lliures (?) (sous) la electio del Pare Predicador expressa dos anys al Rector y un any al Domer, y lo quel elegix li fa la vida en sa casa tota la quaresma, y li dona caritat de missa, acceptat a les festas se colen que se li dona la missa de St. Esteve del nº 76, y los dissabtas la missa de Nra. Sra. del nº 77 — tambe se admet als cantars de Animas y als ordinaris se li dona 3 sous, y no ha de dir missa y als Generals 8 sous, y a las venturas se admet al quart lloch.

Per això és més de l'oar el comportament d'aquells altres pagesos que, conscients del deure i desitjant retrobar el seu esperit, almenys un cop cada set dies, deixen de banda tota activitat en el dia de repòs i el serveixen fidelment. Hereus són dels nostres passats tan gelosos de la tradició cristiana de la terra, ja que la pagesia és, fet i fet, el que més abunda en la nostra contrada; els més autèntics dipositaris dels valors espirituals de la raça: amor al treball, a l'estalvi, a la família cristiana i a Déu Creador.

Moltes més coses podrien dir-se del descans dominical que no s'han tingut en compte en la referida disposició governamental i que entren de ple en l'àmbit del precepte diví, perquè essent instituït el jorn festiu per a concentrar-se l'home i aixecar al cel aquells ulls que per tants dies les necessitats de la vida i del benestar material han fermat a la terra, menys que el fet de treballar pot admetre's el de la diversió que només serveixi per a terrejar i minar la família o el jovent dels vicis de què, durant la setmana, el treball de cada dia l'havien alliberat.

Veus ací com la petició que fem quotidianament a Déu del pa de cada dia, mentre ha de referir se uns dies al pa material que hem de guanyar amb el suor de nostre front, el diumenge, dia del Senyor, ha d'orientar-se principalment a obtenir aquell pa que nodreix el nostre esperit, el pa de la veritat que trascendeix tota cosa creada, el pa vital que ens allibera de les misèries d'aquesta vida, aquell pa del que n'ha dit Crist Senyor Nostre: "Qui es nodreix amb aquest pa viurà eternament."

DIUMENJAS DE QUARESMA

85 — Los Diumenges de quaresma en la missa matinal hi ha sermo y se trauen los sis candaleros de plata tot lo dames com en los dames diumenges com en lo n° 75.

86 — A la tarda se trauen los sis candaleros de plata y la Imatge de Nra. Sra. del Roser, y se cantan vespras las quals no son fundadas, despres de vespres se ensenya la Doctrina, y luego se diu lo sermo, y acabat se descobre la Imatge del St. Christo en son altar y se te oracio, y se conclou ab lo Rosari de Maria Sanctissima, y las dames festas se esdevindran en la quaresma no hi ha funció alguna a la tarda.

CANTAR GENERAL DE ANIMAS (3)

87 — Lo Divendras de la senmana de Pacio que se esdeve la festa dels Dolors de Maria Sanctissima es lo Cantar General de Animas, se trau tota la plata, se canta la missa de Nra. Sra. ab diaca y subdiaca y los celebrant antes de la missa devant lo altar major antona la Antifona *Ego sum resurectio* etc y a son lloch se conclouen las laudes ab la oracio *fidelium* etc se fa lo offertori ab la Imatge de Nra. Sra. del Roser de plata, lo dames com en lo cantar de St. Miquel n° 30 y las charitats com en lo n° 31.

88 — En est cantar assistexen tots los sacerdots de las Rectorias vehians, y sals dona dinar a la Rectoria y per juda de cost exhigex lo Rector del Basí de las Animas per cada sacerdot, y per los bassiners assistexen quatre sous, sic fuit provisum per Reverendissimum Doctorem Anthonium Figueras, Rectorem de Palaudaries, visitatorem Generalem, in actu visita die 10 januarii 1699 y de pa los Basiners aquell die per las charitats ne donan a dit Reverent Rector lo que ha de manaster per dit dinar.

DIUMENGE DE RAMS

89 — Lo Diumenge del Ram antes de missa major se Benehexan las palmas y dames rams ut in Brevariario Romano, y despres se fa la Professo rodant la Iglesia, y despres se canta la missa y la Passió ut videbitur conveniens, a la tarda com en lo n° 85 y est Diumenge, y lo Diumenge de Passio quant en las vespras se canta lo Imna *Vexilla* etc al versot o *Cruix* se trau la Vera Creu y en lo entre tant lo campaner vente la campana de St. Esteve.

aquest any sis lliuras». Com es pot veure aquesta administració portava una vida molt migrada per això en 1678 «per no haver pogut aplegar bastament per pagar los gastos que aporta la administracio se son valguts de la administracio del St. Christo que ha satisfet lo que devien fins vuy als denou de Juny del any 1678 y per ço han unides las dos administracions ço es del S. Sm. Sacrament ab la del St. Christo axi que de aqui al devant encara que hi hage differents administradors com han fet fins vuy y si es menester, com de fet també, caixa de part, ço es cada administració la sua: lo gasto dellas serà comú com si fos sola una y tindran uns y altres administradors las claus de totes». Aviat però foren uns mateixos els administradors; de manera que a partir de 1681 no es consigna res referent a la del St. Crist. En 1683 consta «per adobar la cortina del St. Christo, cordells, guarnir lo St. Christo per anar a la professo de pregaries; per la enramada y guarnirla per Corpus; per cals per reparar la capella del St. Christo per que no hi entre aygua en temps de plujas; mes als obrers donaren per la semmana Sta. deu reals per portar la crisma». En 1684 per «una cortina de glassa al St. Christo».

Malgrat totes aquestes reformes, i malgrat l'ajuda que cada any li prestava la Junta d'Obra, l'administració no feia el necessari per a satisfer les seves despeses. Per això «en lo any 1694 esta administració fou erigida en Confraria, la qual participa de totes las indulgencias, etc. que estan consedidas a la confraria del S. Sm. Sagrament de la Minerva de Roma, com consta de las lletras de participacio dades en dit convent de la Minerva als 18 Juliol 1693, las quals lletras foren despedidas a instancia mia y a gastos meus, las quals entre ports y expedicio costaren 30 lliuras. Fou fundada la Confraria ab decret del Ilustre y Mc. R. Sr. Frco. Riu Dr. en drets V. general y official per lo Illm. y Rm. Sr. Don Emmanuel de Alva Bisbe de Barcelona, etc. consta en los registres de la curia del Vicariat de Barcelona als 18 de Febrer 1694».

En l'any 1699 «foren extrets administradors el Sr. Dn. Francisco Bosch Domer, Antoni Fauria y Esteve Busquets».

(2) L'inventari parroquial pres l'any 1680 descriu així la custòdia «Una custòdia de plata tambe blanca feta a la antigalla amb un verigle petit sobredaurat y un poc esmaltat». Actualment la parròquia posseeix a més de la custòdia moderna (de la qual tothom en coneix l'origen i el valor), una altra que és la correntment usada, de plata daurada, molt esbelta de línies, al peu de la qual hi consta la següent inscripció: «Donativo de la casa de Rossello, Rdo. Don Francisco Rossello, San Esteban de La Garriga, año 1850». Posseeix encara altres dues custòdies, de més petites dimensions, també d'estil del segle passat, de manera que aquella custòdia «feta a l'antigalla» (gòtica, possiblement), degué desaparèixer també durant la guerra dels francesos del segle passat.

(3) En el full número 12 d'aquesta monografia ja vàrem explicar quelcom sobre aquest «cantar general de Animas».

(1) Ja de ben antic, la parròquia de La Doma tenia establerta una administració que cuidava del culte al Santíssim Sagrament. Tenia les despeses ordinàries de les altres administracions: festes, sufragis per als difunts, cera per a l'altar, oli per a la llàntia, estrenes al campaner, etc.; a més en 1671, donaren a la Obra, «sis sous per un mirall per la sacristia»; en 1677, «han entregat als Obrers de la Iglesia per adjutori de pagar lo pintar lo monument que se es fet

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

**Proveu l'exquisit i deliciós
FLAM CALLIS**FARMACIA
PERFUMERIA**TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Carnisseria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Narcís Dalmau

Transports en automòbil

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIS

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAIX**Carrer dels Banys, 73 - La Garriga**

Fets i comentaris

Flaires de festa major — Ja s'apropen els dies alegres de la nostra festa major.

Ja altra volta les converses tornen a girar sobre el tema: on i quants envelats es faran? Cantarà en Marcos Redondo, o bé... el gran divo Pinyol? Qui sap si es faran curses de braus en les arenes del «tennis», i altres coses?

Ja altra volta la quitxalla espera poder donar els seus «harmoniosos» concerts amb els típics instruments, «bufetes» i «espanta-sogres», que faran l'alegria de la gent menuda i la desesperació dels grans, ells ja somnien que estan en els «caballitus» convertits en autèntics «cow-boys» muntant un cavall o una cebra, o bé una girafa o un porc, o marcant el «cent» per hora dalt d'un auto esgabellat o emulant a en Canyardo pedalant en una «bici» sense neumàtics ni raids.

I en quant a les donzelles.... són les que estan més engrescades després dels infants. Elles no somnien els «caballitus», més sí, formosos vestits i lluits balls, amb el jove amb el qual ballaran la dansa i amb les «toilettes» que es faran.... però no tot és el presumir, també pensen amb engreixar el pollastre, tan típic en aquesta festa gran!

Segons hem sentit dir.... — El conegut i acreditat pilot senyor Fernández qui amb la seva avioneta particular, ha fet estar moltes vegades amb l'ai al cor als garriguencs degut a les seves perilloses acrobacies, acaba de batre un rècord de permanència en l'aire.

«Congost» extraordinari — Es dona com a cosa certa que el dijous abans de la festa major sortirà un CONGOST extraordinari, dedicat en part a assumptes de la festa i del poble. Tindrà unes 40 planes i l'encapçalarà una magnífica portada. Els articles que portarà seran valuosos i de firmes renomades.

Del romiatge a Núria — El dilluns dia 22 de juny, arribaren els romeus que anaren a visitar la Verge Moreneta que s'hostatja en la gentil església situada al bell mig de la vall de Núria. Retornaren molt joiosos i alegres i quasi bé desconeguts a causa del sol, que en aquelles altures picava de valent.

Fútbol — El diumenge dia 21 fou jugat un partit de fútbol entre el Vilamajor F. C. i l'equip de la F. J. C. local. Fou molt interessant i disputat, guanyant els nostres pel magnífic «score» de 6 gols a 0. Felicitem als nostres jugadors per la tasca que vénen desenrotllant durant aquesta temporada.

Les verbenes — Amb l'animació de cada any s'han celebrat les típiques verbenes de Sant Joan i Sant Pere. Els confiters i flequers no pogueren donar

l'abast amb les coques, i els drapaires feren la primera pesseta amb la «recolecció» de les ampolles buides de xampany.

Una desgràcia mai ve sola.... —I de vegades s'encerta. No fa pas molts dies que en un pas del tren del bosc de can Tarrés fou trobat a la matinada el cadàver d'un home que havia estat agafat pel tren en la vetlla anterior. Aquest home era de La Garriga i s'anomenava Ramon Costa.

El dia de Sant Pere una altra desgràcia vingué a entelar l'alegria dels garriguencs. Una dona anomenada Rosalia Lacueva, que havia vingut en aquest poble per motius de la salut, fou trobada ofegada en un dipòsit d'aigua de la casa on s'hostatjava. Sentim molt aquestes dues desgràcies i donem el nostre condol a la família dels dos morts.

Joc de mans — El diumenge dia 28 darrer, en el Teatre del Patronat Parroquial actuaren dos joves fejocistes forans. Un d'ells féu intrigats i bonics jocs de mans, i l'altre amb una gràcia i senzillesa poc corrent féu les delícies de tot el públic amb encertadíssims xistes i pallassades. L'estona en què els dos treballaren, passà ràpida i molt divertida, quedant el públic satisfet i tributant als dos joves una calurosa ovació.

Camping — Aquests dos dies de festa que es presentaren, degut a ensopegar-se la festivitat de Sant Pere, en un dilluns, foren aprofitats per nombrosos forasters qui vingueren a fer camping pels boscos de les rodalies del poble.

Els estiuejants — Començant el període de calor és molt natural que es comenci a notar en el nostre poble una certa activitat, cada dia més creixent, degut al nombre d'estiuejants que vénen a passar la «canícula» en aquest lloc rialler i gentil. Desitgem a tots ells una bona estada.

Secció dramàtica — Diumenge passat la secció dramàtica del Patronat es traslladà al poble de La Roca, per tal de posar en escena en el teatre de la dita població, el drama en quatre actes «El Pirata». Aprofitant l'avinentesa l'equip de basquetbol de la F. J. C. local va jugar un partit amb el quintet de La Roca.

EL CONGOST

PUBLICACIÓ QUINZENAL

Redacció i Administració:

Passeig Oliveres, 2 — La Garriga

Subscripció un any, 6 ptes. — Número sol, 20 cèntims

CARNET FEJOCISTA

El diumenge 28 del mes passat, tingué lloc a Granollers, la Revisió dels Grups d'aquesta Comarca, tal com d'aquestes planes havíem anunciat. El recés anà a càrrec del Rev. Josep Bachs, prev.

El Rev. Dr. Bonet assistí al recés i dirigí als reunits un bellíssim parlament glossant l'actuació de l'apòstol del Crist, que deu ésser, digué, humil, coratjosa i sacrificada com la de St. Pere, la festa del qual celebràvem l'endemà.

Una selecció de jugadors de la comarca s'enfrontà amb els Campions de Basquet d'aquest any, el grup «Saba Nova», de Llinars. A la mitja part el Rnd. Consiliari General de la F. J. C. de Catalunya, lliurà als campions el Trofeu Comarcal.

A la tarda hi hagué l'assemblea, en la qual, després de la magnífica ponència que desenrotllà el nostre amic i company de Redacció en J. Maurí, s'acordà celebrar l'Aplec Comarcal de la F. J. C. al poble de La Roca del Vallès.

—Continuen a la nostra Redacció les tasques del curset d'estilística. Examinats els escrits sobre el tema «El mercat de Granollers, descripció», ara s'han senyalat diversos aspectes de la nostra Festa Major que serviran per a engroixir el bellíssim número extraordinari d'EL CONGOST, de la propera Festa Major.

—Recordin els fejocistes que, com cada estiu, ara «Flama» surt quinzenal. Els que no estiguin al corrent de la cotització procurin connectar amb el llur cap de colla.

—Diumenge passat, la Secció de Pietat del Grup celebrà la festa de Sant Lluís, fornint les festes parroquials anunciades, amb la seva assistència en la Missa de Comunió i Acte de Congregació que revestí una simpàtica solemnitat en la Missa de les vuit.

—Aquest mateix diumenge, a la tarda, els membres de la Secció dramàtica i l'equip de Basquet es desplaçaren a La Roca, a representar «El Pirata» i a jugar una partida amb l'equip d'aquella vila. Vegeu-ne la ressenya.

—Recordin tots els fejocistes que, cada dissabte, a les nou del vespre, es practica la Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat. L'assistència en aquests últims dissabtes, ha estat menys nodrida que de costum.

BASQUETBOL

La Garriga F. J. C., 26 — La Roca F. J. C., 22

El passat diumenge dia 5 de juliol, una selecció de l'equip local es traslladà a La Roca, amb el fi de jugar una partida amistosa amb l'equip de la F. J. C. d'aquell poble. El resultat és l'anunciat.

En la primera part les forces resultaren molt nivellades com ho demostra el resultat parcial de 10—10 amb que acabà. Els nostres jugadors donaren la im-

pressió d'un desentrenament general que no es veia en els locals i això fou causa de què, com vulgarment es diu, no s'imposés la classe. Recordem que en el passat campionat aquell equip no era ni ombra del que vegérem jugar diumenge.

La millor línia fou certament la nostra davantera que atacà sens parar, segura i perillosa, si bé poc sortosa. Els defenses bé. A remarcar Gendre I que superà les seves possibilitats de desentrenament amb l'esforç de voluntat i atenció que prestà a la partida. El seu company Parlegàs, més segur. En la davantera destacà l'actuació encertada de Gendre II, que fou el qui marcà en més quantitat. Aguirre portà el joc científicament i amb empena i Canamasas lluí moltes jugades de la seva peculiar murriesca i agilitat.

Dels locals destacà l'actuació directora de Garcia i l'encert del davanter-dret i la precisió de la línia de defensa, sobretot en la primera part. Després tots plegats hagueren de posar-se a la defensiva per a conservar el resultat que els era favorable, però no reeixiren.

El joc fou net i noble i, com dèiem, és de lloar l'entusiasme d'aquell equip que tant ha progressat en un temps tan curt.

ORSY

FUTBOL

F. J. C. La Garriga, 6 — Vilamajor F. C., 0

El diumenge 21 del mes passat, en el camp d'esports local tingué lloc aquest interessant encontre. El resultat aquest no reflexa pas el que fou la partida ja que el joc esdevingué molt interessant.

Cal remarcar els progressos que cada dia s'accentuen més en els nostres jugadors com ho demostren els brillants resultats obtinguts darrerament.

Per dissort haguérem de lamentar un lleu accident per part del nostre jugador Serrano, el qual hauria pogut revestir greus conseqüències si bé afortunadament no es produïren.

El primer temps transcorregué amb el resultat de 1 a 0 favorable als nostres. La segona part, totjust començada, es lesionà Serrano quedant la davantera amb quatre jugadors i això donà ànims, marcant cinc punts més.

Quant a les individualitats, cal destacar els següents jugadors: Aspa a la defensa que estigué bastant encertat, Miranda superà els seus companys de línia, i els de la davantera els primers 15 minuts de joc ens donaren un disgust, refent-se després abastament. Els gols foren marcats per Terrades, Galvany, Viñas, Serra, Serrano i un altre entre Miranda i el porter contrari. L'arbitratge corregué a càrrec de Carles Garcia.

Per a demà diumenge dia 12, està anunciat un interessant partit de desempat amb el primer equip de la Penya l'Abeille de Granollers, en camp neutral.

Igualment per la festa major hi haurà dos grans esdeveniments, els quals seran oportunament anunciats en EL CONGOST extraordinari amb tots els detalls conseqüents a aquestes dues properes magnes diades esportives.

RIFSON

DEL MON DELS ESPORTS

Boxa — No hi ha res impossible — Aquest assert queda demostrat amb el fet de la derrota de Joe-Louis davant de Max Schmelling, ex-campió mundial, el qual segons sembla serà el primer campió mundial que recuperarà el títol. El resultat, contra tècnics i escèptics donà la victòria a l'alemany abans del límit. Es més sorprenent aquest resultat perquè els comentaris que havia suscitat el matx coincidien tots en calcular el round en el que seria posat fora de combat l'alemany.

Un espanyol derrotat — El campió del món del pes gall Baltasar Belenguer (Sangschilli) ha estat batut per k. o. abans del límit per l'americà Ton Marino. Una jove esperança que segurament serà el coco de la categoria dels bantams. El combat encara que fou desfavorable a l'espanyol en el resultat, demostrà una superioritat en el Baltasar, com ho demostra el fet que fins al moment del k. o. ell fos qui portés l'avantatge en la puntuació.

Ciclisme — Ha començat la Volta a França, havent-hi presentat el següent mig equip espanyol: Canyardo, Alvarez, Berrendero, Ezquerria i Molina. En aquestes primeres etapes el paper dels espanyols és força lluit. Va al davant de la puntuació nacional Marian Canyardo.

Llicenciament — Berkessy, mig-centre del Barcelona, junt amb Morera i Cabanes, ex-jugadors barcelonistes, ha emprès un viatge a Hongria de vacances, segurament per a fixar la seva residència a aquell país així que tinguin la llicència del F. C. Barcelona.

Traspasos — El Girona gestiona l'adquisició del mig-centre Gómez, i l'Espanyol cerca amb afany la signatura del badaloní Navés, com a suplent de Martorell. S'assegura tindran èxit.

—El Barcelona ha donat la llista de jugadors per a la vinent temporada, que és aquesta: Porters: Urquiaga, Iborra i Pauné (del Júpiter); defenses: Zabalo, Areso, Bayo, Babot, Rafa i Aubac; mijos: Argemí Franco, Pedrol, Garcia (del Ràcing), Bardina i Prat; davanters: Vantolrà, Torredelot, Gual, Villalba, Escolà, Raic, Munlloc, Barceló, Fernández i Solé.

—Definitivament s'ha retirat del fútbol actiu el que fou gran porter internacional, ex-jugador del F. C. Barcelona, Ricard Zamora. El Madrid F. C. entaulà negociacions amb el Sevilla F. C. pel traspàs del seu porter també internacional Guillem Eizaguirre, però no ha assolit el seu objectiu.

RIFSON

DEL MON CATOLIC

—A Barcelona, ha tingut lloc el Congrés d'educació catòlica, que estava anunciat. Tots els actes han estat concorregudíssims i els parlaments han posat de manifest la puixança de la Pedagogia moderna catòlica que està molt per damunt del que havíem sospitat. Un dels parlaments més comentats, fou el del Professor de Pedagogia del Seminari de Barcelona, sobre aquest tema: «La mentida en l'infant». Posà de relleu uns aspectes fins ara no predicats i tractà la matèria amb una competència extraordinària.

—A Santander, han començat els estudis precursors de la Universitat Catòlica d'Espanya. Els professors són triats de les millors Universitats del món i tracten cada un d'ells, les matèries de la seva especialitat. La premsa, ha comentat prou aquests dies, la seva presència a Espanya.

—A Bèlgica, les autoritats han ofert un magnífic edifici, situat en un dels boscos propers a Brusel·les, a les religioses que fa poc temps l'Ajuntament de Barcelona expulsà de l'asil del Parc, per tal que fundin allí un Sanatori. A les bones religioses exilades que es negaven a acceptar, per no conèixer l'idioma, les han decidit a fer-ho amb aquestes paraules: «L'idioma és cosa secundària, ja l'aprendran. El que ens interessa de vostès, és l'amor i abnegació, que no es compren amb diners».

—Maria Kunz, la renomada metgessa de Berna a Suïssa, ha embarcat en direcció a Lumku, al Sud de l'Àfrica, per a prestar els seus serveis en la Missió Catòlica d'allí. Tretze dispensaris aniran a càrrec d'elles.

—Als Estats Units hi ha actualment 220.000 reclusos en la presó, les despeses dels quals s'han calculat en 159.600 pessetes per minut. Les pessetes, diuen, no són res, comparat amb el desencaixament que això suposa per a la nació, fruit normal de la materialitat en què ha deixat a molts l'esperit irreligiós.

—Segons l'Anuari Oficial de les missions catòliques, hi ha hagut a la Xina, en el passat any, un total de 100.000 conversions, moltes d'elles corresponents a alts dignataris i a homes de lletres.

—A Vigo una Germana de la Caritat ha salvat la vida a l'extremista Antoni Lleiva, donant-li per transfusió de la seva pròpia sang. A remarcar que cap dels seus companys d'ideologia que el rodejaven s'hi vegé en cor, i que aquesta mateixa religiosa, Regina Aguirre, feia pocs dies havia donat 250 grams de la seva mateixa sang a una dona ferida.

—Què passa a Fàtima? Es calcula que en els dies 12 i 13 del mes passat es trobaren reunides en aquell santuari unes 50.000 persones. Aquella vileta de Portugal, engalanada com en les grans festes, commemorava les aparicions de la Verge a uns noiets. Hi havia nou bisbes portuguesos i alguns centenars de sacerdots.

Llegiu EL CONGOST!! Propagueu-lo!!

PER A QUE HO LLEGEIXIN ELS PETITS

PRECIÓS EXEMPLE

En una de les parròquies de la Missió de Texas, a Nord-Amèrica, havien feta la Primera Comunió molts de nens i nenes que varen prometre tots combregar en els primers divendres de mes.

Una de les més decidides era Bernardeta, joveneta ardida, molt bona i que vivia en una casa prop de l'església. Molt fàcil li era llavors el complir cada primer divendres de mes la seva prometença.

Però al cap d'alguns mesos, els seus pares varen adquirir una casa de camp als afores de la població, molt lluny de l'església, i allí també anà a viure la nostra Bernardeta. La casa estava emplaçada a cinc llegües de distància. Com podria ara complir cada primer divendres la seva promesa?

Passaren els dies i, per fi, arribà l'altre primer divendres. El Pare Missioner es posà a enciriar l'altar i mentrestant anava pensant: Vindrà avui la Bernardeta? Ella en un moment de fervor prometé de venir, sense pensar en la dificultat que ara tindria. Ara necessita molta de força de voluntat per a fer tan llarg camí i sense haver menjat res.

Com errava el Pare. Al cap de poc sentí que algú trucava a la porta. Era Bernardeta. Pare, li fa, he tingut de llevar-me molt dematí i el camí és llarg. Però, que n'estic de contenta d'haver sofert un xic pel Bon Jesús!

Combregà. Donà gràcies al Bon Déu de la seva vinguda en ella i parí de nou cap a casa. I així, cada divendres, fins que arribà el divendres novè, el que cloïa la seva prometença.

Justament aquell dia hi hagué tempesta. Una d'aquelles tempestats en què el cel es posa negre com ala de corb i cau l'aigua a gratient mentre en el cel brilla el fulgurar dels llampecs i en l'espai retruïen els trons que tanta de basarda fan als petitets.

Ja en les primeres hores de la nit, el Pare Missioner fou desvetllat per l'espetec de l'aigua i del tronar. Es posa a pensar: Avui si que no vindrà Bernardeta, seria certament exposar-se la vida caminar cinc llegües en aquestes condicions. Seria la imprudència més gran que pot un concebir.

S'aixecà molt dematí, el Pare Missioner, i... quina no fou la seva sorpresa en veure, a l'obrir la porta, que allí al defora hi havia ja dues persones que estaven esperant. Eren Bernardeta i la seva mare. Pare, fa ella, ahir tot el dia vàrem estar treballant al camp i en veure que venia la maltempsada volia jo venir per tal de no trencar els nou primers divendres. La mare, no em permeté pas venir sola i en aquest carruatge, vàrem venir de nit, totes dues. Ara, gràcies a Déu ja hem arribat. Quina joia arribar a temps de rebre el Bon Jesús!

I... que gojós estaria el Bon Jesús de la fidelitat de la seva Bernardeta! Segurament que també els àngels del cel, els que a la nit vetllaren aquelles mare i filla, aquell matinet devien treure el seu caparronet per alguna escletxeta del cel, per a veure l'abraç íntim de Jesús i Bernardeta.

Estimades aspirants. No us commou la gesta d'aquesta nena? Que direm ara de les excuses que donem tantes vegades per no anar a combregar? Tot plegat per no patir un xic de fred, per no desdejunar-nos un xic tard. Si volem que Jesús ens aïmi, com a Bernardeta, hem d'aprendre a ésser sacrificades com ella.

Ja ho diu la Imitació «Sense dolor no és possible viure en l'amor».

CONCEPCIÓ SERRA, trad.

La subscripció a EL CONGOST, que és bimensual, costa cinquanta cèntims cada mes. Publicarà, per la Festa Major, un bellíssim número extraordinari.

QUANDO COELIS

El campaner del meu poble
sempre viu esparverat:
tot just el cel s'entenyina
ja repica a tempestat.

Si albira una fumerola,
entossudit com un roc,
aixeca al vol les campanes
cregut de que's cala foc.

I si s'escau a deshora
lladrà algun gos, amatent
es lleva, empunya la corda
i alça el poble en sometent.

De faisó que, com la vida
passa a la corda arrapat,
el campaner del meu poble
algunes n'ha ensopegat.

E. D.

Ll. Fortuny Fauria

Trajos estan extra a mida
120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9
LA GARRIGA

SINDICAT
AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:
Mata, 10 / Telèfon, 23.858
BARCELONA

**Si voleu dormir bé
i econòmicament**

—no oblideu l'acreditada

MATALASSERIA

Antoni Camp

Carrer Centre, 4
Telèfon núm. 100

TAPISSERIA DE MOBLES I COTXES
GRAN ASSORTIT DE MALETES
PILOTES, RAQUETES I BASTONS

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

**Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls**

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons
Barangé

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artrítisme
Hipertensió arterial - Malalties de la pell
Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Fatiga intel·lectual - Convalescències - Post-ope-
racions etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueixen amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent
cura de repòs, aire sec, clima ideal